

Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia art 137 ust. rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1), naruszenia ogłoszenia o zamówieniu z wyjaśnieniami oraz braku uzasadnienia.

Skarżąca wykazała, że spełnia wszystkie standardowe minimalne poziomy zdolności wymagane w ogłoszeniu o zamówieniu a okoliczność, że spełnianie minimalnych wymagań została wykazana w części bezpośrednio, a częściowo opierając się na zdolności innych podmiotów jest całkowicie bez znaczenia, zważywszy, że oparcie się na zdolności innych podmiotów jest wyraźnie przewidziane w przepisach dotyczących niniejszej sprawie. Brak oceny oferty złożonej przez skarżącą jest więc niezgodny z prawem.

Drugi zarzut, dotyczy naruszenia art. 148 ust. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002 i braku uzasadnienia.

W tym zakresie skarżąca wskazuje, że nawet gdyby stwierdzono, że dokumenty złożone przez skarżącą w celu wykazania, że spełnia Standard ST3 nie były dość jasne, instytucja zamawiająca powinna była zastosować art. 148 ust. 3 rozporządzenia nr 2342/2002.

Trzeci zarzut dotyczy niezgodności z prawem ogłoszenia o zamówieniu.

W tym zakresie skarżąca stwierdza, że gdyby — choć jest to przez nią kwestionowane — stanowisko instytucji zamawiającej było uzasadnione ogłoszeniem o zamówieniu, skarżąca podważa prawidłowość tego ogłoszenia, w oparciu o te same argumenty, które wskazano w ramach pierwszego zarzutu.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 6 października 2010 r. w sprawie F-2/10 Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 grudnia 2010 r. przez Luigiego Marcuccia

(Sprawa T-594/10 P)

(2011/C 55/59)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- W każdym przypadku: stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonego postanowienia.
- Stwierdzenie, że skarga w pierwszej instancji, w której przedmiocie wydano zaskarżone postanowienie, była dopuszczalna.
- Tytułem żądania głównego: uwzględnienie w całości żądań zawartych w skardze w pierwszej instancji.
- Obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie we wszystkich instancjach w niniejszej sprawie.
- Tytułem żądania ewentualnego: przekazanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej w zmienionym składzie do ponownego rozpoznania sprawy co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem odwołania jest postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 6 października 2010 r. Powyższym postanowieniem skarga na decyzję odmowną pozwanej w sprawie wniosku wnoszącego dowołań o zwrot w wysokości 100 % kosztów leczenia choroby, na którą cierpi, została częściowo odrzucona jako niedopuszczalna, a częściowo oddalona jako bezzasadna.

Na poparcie swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi niezgodność z prawem orzeczenia w zakresie przedmiotu skargi oraz w zakresie dopuszczalności skargi.

Wnoszący odwołanie podnosi również, że wykładni art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz art. 94 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej dokonano w sposób błędny i nieracjonalny, że postanowienie jest całkowicie pozbawione uzasadnienia oraz że nie orzeczono w nim w przedmiocie jednego z żądań.